

den bøn. Da der nu blevet spurgt, gik det jo til juristerne i ministeriet, som gav det svar, som spørgeren henviser til.

Jeg tror altså, at det er klogt af ministre at holde sig til den juridiske fortolkning. Hvis vi politikere ikke kan lide den juridiske fortolkning, må vi jo fremsætte forslag til lovændring, og her er hr. Martin Henriksen jo velkommen til at rejse spørgsmålet i skoleforligskredsen, så vi kan tage en drøftelse af det. Jeg vil fraråde, at vi her i landet indfører en diskriminerende praksis, hvor man må bede visse bønner og ikke andre. Det tror jeg at vi ville få meget sorg af. Og i øvrigt er det jo et ikkeeksisterende problem, som vi ikke behøver tage højde for.

Kl. 13:16

Formanden:

Jeg har en stille bøn om, at man overholder talebegrænsningen. Det er en meget stille bøn, som jeg har indvendig. Men jeg vil sige til hr. Martin Henriksen, så der ikke er tvivl om det:

Man har 2 minutter til det første spørgsmål, og derefter har man 1 minut ad to gange. Så der er yderligere 1 minuts spørgetid, værsgo.

Kl. 13:17

Martin Henriksen (DF):

Alle tiders.

Så kunne man fristes til at spørge, om ministeren synes, at det juridiske grundlag, der ligger der, er godt, eller om ministeren mener, at vi politisk skal ændre det. Det er en ny praksis fra Undervisningsministeriets side, for det, man tog stilling til for 30 år siden, var et kristent indslag, og det, man har taget stilling til i 2009, er f.eks. et muslimsk indslag. Så det er en ny praksis, fordi man har taget stilling til to forskellige ting.

Det, der er problemet med undervisningsministerens argumentation, er, at undervisningsministeren siger, at vi ikke må diskriminere. Vi kender også godt den videre argumentation, som er, at det så er i strid med internationale konventioner, at vi diskriminerer i Danmark, og at vi siger, at dansk kultur, herunder også et kristent indslag, vejer tungere.

Men hvis man lægger den argumentation til grund, er hele fundamentet for det danske samfund jo sådan set i strid med internationale konventioner, for i grundloven, som Grundtvig jo har været med til at udarbejde – ministeren holder jo meget af Grundtvig – er der en forskelsbehandling til fordel for kristendommen set i forhold til andre religioner. Den er diskriminerende, så på den måde må den også være i strid med internationale konventioner.

Så mener ministeren, at den juridiske vurdering er i orden? Vil ministeren tage politiske skridt til at ændre den juridiske vurdering?

Kl. 13:18

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:18

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg hører ikke til dem, som mener, at det er diskrimination, at man har rettigheder for statsborgere, som ikkestatsborgere ikke har. Jeg hører heller ikke til dem, der mener, at det er diskrimination, at vi gør mere ud af kristendommen i skolen, end vi gør af de fremmede religioner. Jeg hører ikke til dem, der vil ophøje internationalismen og multikulturalismen til at være lov i landet, hvor sol og vind skal deles lige hele vejen igennem. Det er nemlig et kulturløst synspunkt. Men når mine jurister kommer og siger, at konsekvensen af den 30 år gamle tolkning er – når vi nu bliver spurgt – at der også må bedes andre bønner end den kristne, så er det altså klogt som minister at viderebringe det svar i stedet for at undertrykke det. Og kan vi så ikke lide det, må vi tage en snak om, hvad vi skriver i loven i stedet.

Kl. 13:19

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen.

Den næste med spørgsmål til undervisningsministeren er hr. Bjarne Laustsen. Værsgo.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 108

Bjarne Laustsen (S):

Vi skal ikke tale om fadervor eller bønner, men måske – for at blive i samme boldgade, som min gode kollega hr. Kim Mortensen vedrørende de administrative fællesskaber, og hvad der skal spares ude på de enkelte skoler – har jeg en lille bøn til undervisningsministeren.

Altså, for det første vil jeg gerne udtrykke min dybeste medfølelse og forståelse og endda måske beklagelse af, at ministeren ikke har større power i regeringens. Ministeren har den længste ministerfaring, men alligevel er han blevet overrullet af – som jeg tror, han selv udtrykte det – retsordføreren og finansordføreren, der syntes, at han havde så rummelige budgetter i sit system, at der godt kunne afleveres nogle penge til kriminalforsorgen.

Tidligere er det jo gået godt med at tage penge til politiforlig og fødevarerforlig, så hvorfor